

Kaj je evharistija

Prva apologija 66-67

LXVI.

1. Ta hrana se imenuje pri nas »evharistija«. Nihče je ne sme prejeti razen tistega, ki veruje, da je resnično, kar učimo, in se je skopal v kopeli za odpuščanje grehov in prerojenje ter tako živi, kakor je Kristus učil.

2. Kajti tega ne sprejemamo kot navaden kruh in navadno pijačo, temveč smo poučeni: kakor je naš Odrešenik Jezus Kristus, ko se je učlovečil, po Božjem Logosu prejel meso in kri za naše odrešenje, tako je tista hrana, ki je po molitvi k Logosu od njega z zahvalo posvečena in s katero se po spremenjenju hranita naše meso in naša kri, meso in kri tega utelešenega Jezusa.

3. Kajti apostoli so nam sporočili v spominih, ki so jih napisali in se imenujejo evangeliji, da jim je Jezus tako naročil, da je vzel kruh, se zahvalil in rekel: »To delajte v moj spomin, to je moje telo;« in da je prav tako vzel kelih, se zahvalil in rekel: »To je moja kri,« in dal samo njim.

4. Tudi to so hudobni demoni začeli posnemati in so naročili, naj se to dogaja tudi v Mitrovih misterijih. Veste namreč ali vsaj lahko izveste, da se pri obredih uvajanja postavljata kruh in čaša vode z nekimi reki pred človeka, ki vstopa v te misterije.

LXVII.

1. Odtlej, ko se je to zgodilo, se tega vedno skupaj spominjamo. Tisti, ki kaj imamo, podpiramo vse reveže, in vedno smo združeni. 2. Za vse, kar prejemamo, slavimo Stvarnika vesoljstva po njegovem Sinu Jezusu Kristusu in po Svetem Duhu.

3. Na dan, imenovan dan Sonca, se na istem kraju zberejo vsi, ki prebivajo po mestih ali na podeželju; berejo se spomini apostolov ali spisi prerokov, kolikor dopušča čas. 4. Ko bralec neha, predstojnik z nagovorom opominja in spodbuja vse, ki smo navzoči, naj posnemamo te čudovite reči. 5. Nato vsi hkrati vstanemo in molimo.

Ko nehamo moliti, prinese, kakor sem prej povedal, kruh, vino in vodo. Predstojnik moli in se zahvaljuje, kolikor more, in ljudstvo mu pritrди: »Amen.« Nato se z zahvalo posvečene stvari razdelijo in vsak prejme delež; tistim pa, ki niso prisotni, se pošlje po diakonih.

6. Vsak, ki mu gre dobro in je voljan, daruje po lastni odločitvi, kolikor hoče. Kar se nabere, se shrani pri predstojniku in ta pomaga sirotam in vdovam, takim, ki zaradi bolezni ali iz drugega vzroka živijo v pomanjkanju, jetnikom, prišlekom, ki so tujci; na sploh predstojnik skrbi za vse, ki so v stiski.

7. Na dan Sonca pa se vsi hkrati shajamo, ker je to prvi dan, ko je Bog spremenil temo in snov ter naredil svet, in ker je naš Odrešenik Jezus Kristus ta dan vstal od mrtvih. Kajti na dan pred Kronosovim dnevom so ga križali in na dan po Kronosovem dnevju, tj. na dan Sonca, se je prikazal apostolom in učencem ter jih učil to, kar smo sporočili tudi vam, da bi o tem razmislili.